

בס"ד טז' טבת ה'תשע"ז
הדלקת נרות - 16:38
צאת השבת - 17:30
רבנו תם - 18:02
שעון חורף - לפי הלוח המדויק של "אור החיים"

שנה שבע עשרה - עלון מס' 849
@ ביום שני תחילת "שובבי"ם"
@ ביום רביעי כ' טבת יחולו הילולות ר' משה בן מיימון
הרמב"ם והילולות ר' **יעקב אביחצירא**,
זכותם תגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובפרט לאברהם יגל בן רעות

כפטידין: "ויקרב ויבי" (מלכים א' ב')
מרתק - ראו בעמוד 2
סיפור מההפסדה

פרשת ויחי

חזק חזק ויגדל חזק

בדוק ומנוסה - סגולה גדולה
להשתתף בסעודה רביעית
בבית הכנסת "אוהל-מועד"

מלשיני הפרשה:
< בקשת יעקב מיוסף: "אל נא תקברני במצרים".
< יוסף מבאי את אפרים ומנשה אל אביו החולה
שיברך אותם לפני מותו.
< מתנת יעקב ליוסף "אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי".
< ברכת יעקב ליוסף ובניו.
< האבל על מותו של יעקב והכבוד שחלקו לו במצרים ובכנען.
< יוסף מבטיח ומעודד את אחיו שאינו נוטר להם שנאה וטינה **והכל מהקב"ה**.
< בקשת יוסף מאחיו: "פקד יפקד אלוהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה".
"וירא מנחם כי טוב ואת הארץ כי נעמה ויט שכמו לסביל" (מט, טו).
הגה"צ רבי משה קליערס זצ"ל אמר בשם הרה"ק מאפטא זי"ע, "וירא מנחם כי טוב", **זו שבת**. "ואת הארץ כי נעמה", **זו ארץ ישראל**. על ידי מה זוכים לזה? "ויט שכמו לסבול", היינו עמל בתורה ובעבודת ד', זוכה שמרגיש טעם בשבת וקדושת ארץ ישראל.
"יהי דן נחש עלי דרך שפיפון עלי ארצה הנזוף עקבי סוס ויפול רוכבו אחור כישועתך קויתי ד"
פסוק זה מרמז על היצר הרע שהוא "נחש" כידוע, ואיתא בגמרא (סוכה נב') דמתחילה קראו **הלך** ואחר כך נעשה **אורח** ולבסוף נעשה **בעל הבית**, וזה מה דכתיב כאן "נחש עלי דרך", ואחר כך נעשה "שפיפון עלי אורח" ולבסוף נעשה בעל הבית וזה "הנזוף עקבי סוס". אך העיצה היחידה היא **"לשועתך קויתי ד"**.
"ויתחזק ישראל וישב על המטה"
בעל הטורים אומר שכתוב אצל המן "נופל על המטה" ואצל יעקב כתוב **"ויתחזק ישראל וישב על המטה"**, כי צדיקים אפילו כשהם חלשים מתחזקים שנאמר "ויתחזק ישראל" והרשעים אפילו בתוקפם נופלים שנאמר "והמן נופל על המטה".

פנינת הנביאים והפסגות
חסד של אמת = חסד שלא על מנת לקבל פרס, בעקב: הלכות האמת, כיון שאין האמת מסגל לגמול למלואים.
דוגמה: בחורי ישיבה רבים באו לגמול לרבם חסד של אמת בדרך האחרונה.
מקור: "ויקראו ימי-ישראל למות, ויקרא לבנו, ליוסף, ויאמר לו: אם-נא מצאתי חן בעיניך, שים-נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת, אל-נא תקברני במצרים" [בראשית מז כט].
"ועשינו עמך חסד ואמת" [יהושע ב יד]. (ניבונוח)

לע"נ הצנועה והענוה **זוהרה (זרי) אלביליה ז"ל**
בת פריחה ז"ל ביום ראשון יז' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד כל משפחתה ובעד בנה שלמה הי"ו

הסידור מכשול מדור עמי! העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידוש": <http://ladaat.info/> <http://www.hidush.co.il/>

בניד בשחילי זחיס – חינוך

להתמודד עם קשיים בחינוך

קורה ויש לנו קושי עם בן או תלמיד מסוים. במקום לגשש באפילה, מתייעצים! יש בהיוועצות כוח מיוחד לגילוי דרך פעולה. הדיבור, הפתיחות, הרצון לחשוף ולהיחשף, מאירים לנו בחשיכה. תשועה ברוב יופץ! לא הולכים להיוועץ במומחה רק כי הוא חכם יותר מאתנו או מוכשר יותר. פונים אליו כי אנחנו 'מבפנים' והוא 'מבחוץ'. מבחוץ הדברים נראים אחרת. כך כמו גם המפקח המבקר בכיתה, בהיותו 'אורח לרגע' בכוחו לראות את מה שאנו לא רואים. דווקא כי הוא "לא בקי בכל הפרטים" הוא מתמקד, מזהה, ומציע פתרונות מעשיים ויעילים! העצה היא ליטול עצה! שער בית הסוהר נפתח מבחוץ, יש להיוועץ, עזרה חיצונית, וכך יפתחו עבורך. מרבה עצה מרבה תבונה. המסר של יעקב תובע מכל אחד מאיתנו מחויבות בלתי מתפשרת לעתיד. לא די בכך שהאדם דואג לחנך את ילדיו ואת הדור הבא. עלינו לפעול בעולם מתוך ראייה של כמה דורות קדימה. אלא האדם צריך להציב יסודות שיחזיקו כמה לדורי דורות.

אפרים ומנשה – הקשר המיוחד

כשבא יעקב למצרים הוא נוכח לדעת שאפרים ומנשה לא הושפעו כלל מתרבות מצרים. יעקב ברוח קודשו ראה שעם ישראל יהיה בגלות בסביבה עוינת בין הגויים ולכן מברך את ילדי ישראל שגם במצב זה לא יתערבו בגויים, לא ילמדו ממנהגיהם וישמרו על הדת והמסורת היהודית בכל מקום שיהיו בניכר. כשיעקב שיכיל את ידיו וברך את אפרים הבר הצעיר לפני מנשה הבוגר היה עלול להתפתח רגש של קנאה ועלבון מצד מנשה אך למרות זאת מנשה לא הגיב על כך ולא שמר טינה לאחיו הצעיר אפרים. זו הפעם הראשונה בתורה שסבא מברך את נכדיו ובפעולה זו מתבטאת המשכיות המשפחה והקשר בין הדורות. ביהדות מודגש הקשר הבין-דורי "שאל אביך ויגדך זקניך ויאמרו לך". קשר זה חזק כמו אבן שהרי **אבן** ב"ר"ת=**אב, בן נכד**. רצף הדורות נרמז בעובדה שהאות האחרונה של כל דור היא האות הראשונה של הדור הבא: **אב** מסתיים באות **ב**, **בן** מתחיל ב**ב**. בן מסתיים באות **ן** ו**נכד** מתחיל ב**נ**... מברכים את הילדים שיזכו לדור המשך כמו יעקב אבינו שזכה שבניו ממשיכים את דרכו.

כל הישועות והברכות

כָּל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ יְעֻקֹּב יְהוָה שְׁתֵּרמוּ לַעֲבוּדָה הַרְבֵּיעִית בְּלוֹיִן. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדס, לרפואתם והצלחתם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו משאלות לטובה באושר ובפרנסה טובה. שירונו נחת מכל יוצאי חלציהם וזיווגים הגונים לילדיהם ולהבדיל לעיני **דוד** בן יהודה ז"ל

מרכות ואיחולים לספיט

כֹּל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ יְעֻקֹּב יְהוָה שְׁתֵּרמוּ לַעֲבוּדָה הַרְבֵּיעִית בְּלוֹיִן. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדה, לרפואתה והצלחת כל ילדיה ומשפחתה שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה ושתרונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה. להבדיל לעיני **משה** בן שרה ז"ל

כל הישועות והברכות

כָּל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ יְעֻקֹּב יְהוָה שְׁתֵּרמוּ לַעֲבוּדָה הַרְבֵּיעִית בְּלוֹיִן. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדה, לרפואתה והצלחת כל ילדיה ומשפחתה שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה ושתרונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה. להבדיל לעיני **משה** בן שרה ז"ל

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלויין **כל מוצאי שבת** את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג **יחזק יוסף** שליט"א בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים **סעודה רביעית**, בחסות **"בית הלחם"**

קול מן הקולות

מזל טוב ואיחולים לבניי יחזקאל ואסנת אברהם הי"ו ראובן וריקי דלאל הי"ו לנישואי **קובי** עם **דורין** יה"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשיך את מסורת הבית המפואר. **"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"**

רפואה שלימה

כֹּל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ יְעֻקֹּב יְהוָה שְׁתֵּרמוּ לַעֲבוּדָה הַרְבֵּיעִית בְּלוֹיִן. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדה, לרפואתה והצלחת כל ילדיה ומשפחתה שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה ושתרונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה. להבדיל לעיני **משה** בן שרה ז"ל

מזל טוב ואיחולים לבניי

כֹּל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ יְעֻקֹּב יְהוָה שְׁתֵּרמוּ לַעֲבוּדָה הַרְבֵּיעִית בְּלוֹיִן. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדה, לרפואתה והצלחת כל ילדיה ומשפחתה שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה ושתרונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה. להבדיל לעיני **משה** בן שרה ז"ל

מזל טוב ואיחולים לבניי

כֹּל־יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְעוּ וְיִרְאוּ יְעֻקֹּב יְהוָה שְׁתֵּרמוּ לַעֲבוּדָה הַרְבֵּיעִית בְּלוֹיִן. זכות מרן **עובדיה יוסף** זצ"ל תגן בעדה, לרפואתה והצלחת כל ילדיה ומשפחתה שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם. שיזכו באושר ובפרנסה טובה ושתרונו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציה. להבדיל לעיני **משה** בן שרה ז"ל

לע"נ הצנועה והענוה

דוד יעקובי בן יהודה וציפורה ז"ל נפטר י' טבת תשס"ב. ביום ראשון בשעה 10:00 יום לימוד בבית הכנסת "עזרא הסופר". 15:30 - עליה לבית העלמין 16:30 - מנחה, ברכות וערבית בבית הכנסת "עזרא הסופר" יבנה

לע"נ הצנועה והענוה

שרה כהן-אהרני בת פרי ואברהם ז"ל י' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה לע"נ הצנועה והענוה **זרי כהן-זדה** בת רחל ז"ל י' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"נ הצנועה והענוה

אהרני יעקובי בן דניאל ז"ל י' טבת פקידת שנתו שתמליץ טוב בעד משפחתו לע"נ הצנועה והענוה **ליזה עובדיה** בת סעודה ז"ל י' טבת פקידת שנתה שתמליץ טוב בעד משפחתה

לע"נ הצנועה והענוה

משה נחמן בן שרה ז"ל י' טבת פקידת שנתו שתמליץ טוב בעד משפחתו לע"נ הצנועה והענוה **משה נחמן** בן שרה ז"ל י' טבת פקידת שנתו שתמליץ טוב בעד משפחתו

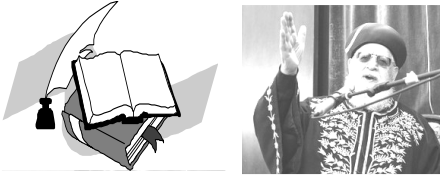
שבת שלום ומבורך

רפואה שלימה והחלמה מהירה :

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו ישראל פריי רפאל בן מרים הי"ו נהוראי-חנניה בן דינה ומיכאל הי"ו באבאי באבאי בן מורורי הי"ו לירן מלכה בן ריטה ועמרם הי"ו	אברהם-יגל בן רעות הי"ו ניסים דודי בן שרה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנב"ת רבקה בת שרה מנב"ת חנה דודי בת שרה מנב"ת סיגלית סמדר בת דינה מנב"ת נעימה שלומזה בת מרים מנב"ת דליה נסימי בת גורגיה מנב"ת	משה גמזו בן שרה ז"ל רוזה אייל בת שרה ז"ל אסתר אמיתי בת נרגיס ז"ל מרים יתח בת חנה ז"ל מרים ועלני בת גולשן ז"ל רינה עדיקה בת חסניה ז"ל גילה הירש בת רחל ז"ל רבקה אביבה בת יקוט ז"ל	מרדכי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחיו
--	--	---	--

054-7743834

יחזקאל יגל" ארגון "אברהם יגל"

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

גורן הנדלקת ע"י חיישן

שאלה: בבנין שלנו, התאורה בחדר המדרגות נדלקת באופן אוטומטי באמצעות חיישן שמרגיש אם יש שם אנשים. האם מותר לי להכנס לחדר המדרגות בשבת?

תשובה: במסכת שבת (דף קכ:) אמרו, נאמר בתורה, "לא תעשה כל מלאכה", עשייה, הוא שאסור, אבל "גרמא", מותרת. כלומר, לא אסרה התורה לעשות בשבת, אלא מלאכה שנעשית על ידי האדם באופן הרגיל, למשל, להשקות את השדה בשבת בידיים, אסור מן התורה. אבל דבר שהאדם לא עושה אותו באופן ישיר, כגון אדם ששופך מים בביתו כדי לנקותו, והמים זורמים משם מאליהם על ידי המרזב לגינת הבנין, הרי השקיה זו אינה מעשה "בידיים", אלא בדרך "גרמא". ונחלקו הפוסקים, אם דבר שנעשה בגרמא, מותר לעשותו לכתחילה, גם בלי שיש הפסד מהדבר, או שאין להקל בדבר.

ומעתה לגבי הדלקת אור חשמל בשבת, ידוע שהדבר אסור מן התורה, מאחר ובהדלקת אור החשמל נעשה מעשה הבערה, וכך היא דרך ההבערה בנורות שמצויות בזמנינו, שמבעירים אותן באמצעות מתג שמחבר אותן לזרם החשמל. אבל נורות שנדלקות באמצעות חיישן, לכאורה יש מקום לומר שאין זה בגדר "מעשה הבערה", אלא "גרמא" בלבד.

והנה לפני כעשר שנים, הצגנו שאלה כזו בפני מרן רבינו עובדיה יוסף זצ"ל, ואז היה מדובר באדם שאמר, שאם לא יתירו לו לעלות במדרגות ביתו בשבת, הרי שהוא יאלץ לעבור לשכונה אחרת לגמרי, והדבר יגרום לו לעגמת נפש גדולה. והוסיף שהוא אינו היחיד שנקלע לבעיה כזו, כי עוד הרבה יהודים גרים בבניינים כאלה, ואין להם אפשרות אחרת לעלות לבתיהם. ובכל זאת מרן זצ"ל השיב, כי חלילה להקל בדבר, מפני שהדלקת הנורה על ידי חיישן תנועה, אינה נחשבת לגרמא, כי כך הדרך הרגילה של הדלקת הנורות הללו, שבהכנס אדם לחדר המדרגות, תיכף החיישנים מרגישים בתנועתו או בחוס גופו, וגורמים לנורות להדלק, ויש בדבר איסור ממש מן התורה. ואף על פי שהסברנו למרן זצ"ל, כי הדבר מכביד מאד על הרבה יהודים שדרים בבניינים כאלה, אין אפשרות להתקין נורות שידלקו באופן ידני בחדר המדרגות, בכל זאת מרן זצ"ל חזר ואמר כי אין מקום כלל להקל בדבר, ועליהם לעבור לדור במקום אחר, וה' יתברך יצליח דרכם, ויברך את בתיהם החדשים, שיהיו מלאים ברכה וטובה.

גם מרן הראשון לציון הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א, השיב לאסור בענין זה, והביא שאף הוא הציג את השאלה לפני למעלה מעשרים שנה בפני מרן זצ"ל, והציג בפניו את טענת המיקלים, שמאחר והדבר אינו נעשה בידיים, אם כן אפשר אולי להגדיר את ההדלקה הזו בגדר "גרמא", אך מרן זצ"ל סתר את הדברים, והביא ראיות לסברתו, כי אין כל אפשרות להקל להכנס לבנין כזה בשבת. והביא שכן פסקו גדולי הפוסקים בדורות האחרונים. [אולם במקרה שאין ברירה אחרת, הביא הגאון הראשון שליט"א קצת סימוכין להקל בדבר (על פי דברי הרשב"א בשבת קז.), ולכן אדם שאין לו ברירה אחרת, יעשה שאלת חכם כיצד עליו לנהוג.

ולסיכום: אסור להכנס בשבת לחדר שמותקנות בו נורות הנדלקות באמצעות חיישנים.

הידעת? סיפור מההפטרות

הפטרות ויחי: מלכים א' פרק ב'

פרשת השבוע פותחת במילים: "ויקראו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף".

ההפטרות פותחת: "ויקראו ימי דוד למות, ויצו את שלמה בנו לאמור". יעקב מבשר לבניו את קיצו הקרב: "ויואמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת" ודוד מודיע לבנו לשלמה: "אנכי הולך בדרך כל הארץ". בבראשית רבה דרשו חז"ל כי כל מי שנאמר בו "קירבה", לא הגיע לימי אבותיו. תרגום יונתן בספר דברים ל"א פסוק יד', מנה שלושה צדיקים שנאמר במיתתם הלשון 'קירבה'. יעקב אבינו, דוד המלך, ומשה רבנו. דוד המלך, העומד לפני מותו מצווה לשלמה בנו ומחזק את ליבו ואומר: "והיית לאיש", ומדריך אותו: "ושמרת את משמרת ה' אלוהיך, ללכת בדרכיו, לשמור חוקותיו, מצוותיו ומשפטי ועדותיו..."

את הצוואה 'ללכת בדרכיו' פרשו חז"ל במסכת סוטה דף י' ע"א: לדבוק במידותיו של הקב"ה מה הוא רחום, אף אתה רחום וכו'. כי רק בדרך זו תצליח והתקיים בי הבטחת ה' שימשיך זרעך למלך לעולם. בצד האזהרה על שמירת התורה ומצוותיה, כתנאי להצלחת המלכות, מצווה דוד להרע למי שהרע עימו, ולהטיב עם מטיביו. "ולבני ברזלי הגלעדי תעשה חסד והיו באוכלי שולחך כי כן קרבו אלי בברחי מפני אבשלום אחיך" ומחובות המלכות להשליט תורה ומצוות, ומחובתה לעקור אנשי רשע מן הארץ. ומצווה את שלמה לנקות את עוון הדמים הרובצים עליו שיואב בן צרויה שפך ללא הסכמתו, שהרג בעורמה את אבנר בן נר ועמשא בן יתר שבא לבקש שלום והרגם "ועשית כחכמתך, ולא תורד שיבתו בשלום שאל". רלב"ג מבאר: עשה כחכמתך, באופן שלא תניחו למות מיתת עצמו. ודוד לא הרגו מפני שלא חייב מיתה מדין תורה אלא מדין מלכות וצו השעה להחיות אותו כי היה שר צבא. ואל לנו לחשוב שחלילה דוד המלך נקמן אלא רצה להענישו בעולם הזה ולזכך אותו לעולם הבא (מלבי"ם). במדרש שיר השירים רבה פרשה א': דוד ושלמה, כל מה שכתוב בזה כתוב בזה, דוד מלך ארבעים שנה ושלמה מלך ארבעים שנה. דוד כתב ספרים ושלמה כתב ספרים. דוד בנה מזבח וכן שלמה.

בפרשתנו יעקב מברך את בניו לפני מותו, ומדריכם בתוכחה על הצריך תיקון. וכן מצוה על חיותו הרוחנית של עם ישראל וממליך את יהודה למלך "יהודה אתה יודך אחיך... ישתחו לך בני אביך" והמלוכה תהיה לדורות "לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו" כך דוד מצווה את שלמה בנו לשמור על שלשלת מלכות יהודה שתשמר לדורות. (בברכת השם ג.י.פ.)

נולדתי למשפחה מסורתית, אבי היה שוטר ואמי עקרת בית. למדתי בבית”ס ואחיי”כ בתיכון חילוני, בגיל 16 וחצי התחלתי להתעניין בדת. ולאט לאט התחלתי לחזור בתשובה לבד. עזבתי את התיכון ונכנסתי לשיבה. חבשתי כובע, לבשתי חליפה והייתי בחור ישיבה לכל דבר. בגיל 19 החלטתי להוציא רישיון נהיגה, הייתה זו החלטה אומללה עבורי כי היציאה הזו מקודש לחול ערערה את יראת השמים שלי. התחלתי להתעניין בדברים חיצוניים, התקררתי לחבריי הישנים ועד מהרה מצאתי את עצמי מחוץ למסגרת, מחליף לילה ביום והכיפה נעלמה מהראש. אבי עקב אחרי בדאגה והתבייש בי מאוד.

כשנה לאחר יציאתי מהשיבה חשתי לפתע כאבים עזים באזור הגב התחתון. חלף שבוע, הרגשתי שאני סובל כאבי תופת, ברגע מסוים חשתי שמשו עומד לקרות לי, הכרתי החלה להתערפל, הספקתי להתקשר לאמא ולומר לה שאני מרגיש טוב, השפופרת נפלה מידי והתעלפתי. הורי חשו לדירה בה שהייתי ומיד פינו אותי לביה”ח, שם ערכו לי בדיקות ומה שגילו הימם את הרופאים: התברר כי במשך שבועיים תפקוד הכליות שלי הלך וירד עד לקריסה מוחלטת. מיד ביצעו בי דיאליזה, הבשורה האיומה של הרופאים להורי הייתה ששתי הכליות שלי קרסו לצמיתות. יצאתי מביה”ח כעבור חודש ומאז חיי לא היו חיים. הייתי צריך להגיע לביה”ח 3 פעמים בשבוע ולהתחבר למכונת דיאליזה למשך 5-6 שעות. זהו תהליך כואב ומחליש. הרופאים דיברו עם הורי שעליהם לדאוג להשתלת כליה, ואט אט גמלה בליבו של אבי ההחלטה לתרום לי כליה.

אבי לא ראה קופ”ח 40 שנה, מאז ילדותו הוא היה בריא וחסון וכעת עמד להיכנס לביה”ח לצורך ניתוח רציני שבו יוציאו את אחת מכליותיו וישתילו אותה בגוף בנו. הוא עשה זאת באהבה ומכל הלב וכעבור חצי שנה של סבל נכנסנו שנינו לניתוח. התאוששתי במהירות ומהר מאוד יצאתי מביה”ח והייתי כאחד האדם. אבל רגעי החולשה בהם ראיתי את אבי החסון והחזק לאחר הניתוח שעבר אך ורק גוללי חוללו בי משהו, קיבלתי על עצמי שאקדיש את חיי למענו.

באתי אליו, נישקתי את ידו ואמרתי: ”אבא, אעשה כל מה שתצוה” הוא השיב: ”אם אתה שואל, התקופה היפה ביותר שלך הייתה שהיית בחור ישיבה.. תדע לך שזה הביא לי הרבה נחת...” יצאתי ממנו בהחלטה ברורה: אני חוזר לשיבה! עשיתי זאת מיד, התנתקתי מכל חברי ונכנסתי לשיבה לחוזרים בתשובה.

כשהגעתי לגיל 21 הציעו לי שידוך, התחתנו והקמנו בית על אדני התורה, כעבור שנה וחצי נולד לנו בן, ערכנו ברית מפוארת, כיבדתי את אבי בסנדקאות, וכשהרב הגיע למילים ”ויקרא שמו בישראל” נקבתי בשם אבי שיחיה, הרב הכריז את השם ושנינו, אבי ואני פרצנו בבכי גדול שסחף אחריו את כל הנוכחים. כולם ידעו כמה הקריב אבי למעני כדי שאזכה להינשא ולהקים משפחה.

אחיי הלכו בעקבותיי בזה אחר זה וחזרו בתשובה וכולם אברכים בני תורה, גם הוריי התקרבו לדת והם מקפידים לקיים מצוות ולשמור שבת. לקב”ה יש דרכים להיטיב עם בוראיו, אני יודע היטב שהדבר הנורא שקרה לי הציל אותי מרדת שחת, כשאני מביט בחברים שסבבו אותי בעבר, חלקם בבתי סוהר, וחלקם מסתובבים באפס מעשה, אני מודה לה’ שהציל את חיי ואף זכיתי לבנות בית נאמן וכשר בישראל.

לא מזמן אבי שיבח אותי ואמר: ”אתה הבאת ברכה גדולה לבית הזה לעולמי עד, ואני אומר לך בני, שלא רק את הכליה שהיית נותן לך אלא גם את ליבי”.

(חיים ולדר - אנשים מספרים על עצמם)

באחת הקהלות החרדיות בדרום הארץ יש משפחה שכל ילדיה, עד האחרון, גדלו לתפארת בצורה שבאמת לא רואים כמותה במשפחות רבות, עד כדי כך שבמה מחברי הקהלה ההיא אמרו שכאשר רואים ילד מחנך מסתובב בבית המדרש, משזכים אותו באופן אוטומטי אל המשפחה ההיא... זה לא רק העמל וההתמדה בתורה, ולא רק צורת התפלה שלהם, שכלה אומרת הוד והדר, אלא הרבה יותר מזה. מדבר בילדים שהם יוצאת שמים - חד הוא. ואחר כל זאת, ההתמדה שלהם בתורה נעשית בחשק רב, ונכר שהלמוד הוא הדבר המאשר ביותר בחייהם. זרע ברך ה’ במלא המובן ובמלא המשמעות של המשג המקדש הזה. כדי להבין כיצד זה קורה, התברר שיש מאחורי הקלעים ספור נפלא:

ראש המשפחה, תלמיד-חקם בעל שיעור קומה, מגיע מדי יום, בשעה ארבע לפנות בקר, לבית-התנחלות. הוא נכנס אל המסדרון ופותח את ”הדר הנקיון” של בית המדרש, בו נמצאים המטאטא והספונג’דור, הדללים וחרמי הנקיון. האבא, תלמיד-חקם כשילעצמו, מוציא משם את הכלים לשטיפת הרצפות, מפשיל את שרוליו, ממלא מים מן הברז, מכניס לדלי מעט סבון ריחני ו... מתחיל לשטף את המסדרון. את השטיפה הוא מבצע במרץ רב, כמי שאכפת לו על ביתו-שלו, לא מותר גם על הפנות. כל זה לוקח דקות ארוכות.

הוא לא מסתפק במסדרון, אלא נכנס אף לבית הכנסת עצמו, ונעוץ גם שם במרץ רב. אבי המשפחה נמנה עם אחד ממתפללי מנגן הוטיקין בבית הכנסת, אלא שהוא מקדים לפני כלם ושוטף מדי יום את המסדרון הגדול שלפני ההיכל ואת ההיכל עצמו.

כשמגיעים המתפללים, הם מרגישים בצחצוחו של המקום, בנקיונו ובטהרתו, ואינם יודעים מי עושה עבורם את המלאכה המקדשת הזו. מי שמגלה אכפתיות לנקיונו של בית ה’, ומשתדל שהאנשים הבאים לשם יריחו ריחות טובים ונעימים, מוכיח בכך שזה ביתו השני, ואולי הראשון... ואז הקדוש ברוך הוא הופך את המקום הזה למקום הטבעי של ילדיו.

ברור אפוא, שזו עלת ההצלחה העל-טבעית של ילדיו של התלמיד-חקם הנ”ל, ומכאן נובע החשק הבדלתי-נדלה שלהם ללמוד וללמד וללמד.

אך זה עוד לא הכל. מיד לאחר שהוא שוטף את הרצפה, הוא מתחיל לשטף עוד משהו... את דף הסדור... והפעם, הוא עושה זאת בדמעות עיניו...

לאחר אמירת כמה פרקי תהלים, הוא מתפלל אל השם יתברך בלשוננו-שלו, ומתחנן לפניו בדמעות של ממש, על חיימקוה שלו ועל מוישלוה שלו, על שלווימי ועל יהודלוה ועל כל היתר. והתפלה הזו, ככל שהיא נאמרת בשפה פשוטה יותר, כך היא מרגשת יותר. במשך כארבעים דקות מתפלל התלמיד-החקם המפלא ההוא לאביו שבשמים שיתן בלב בניו את השמחה ללמוד תורה. הוא מזכיר ומונה אותם בשמותיהם אחד לאחד, ואומר: ”אבא, אבי שבשמים, עזר לנו שלחיימקוה שלנו יהיה חשק ללמוד, ולא יעב אוטו שום מחסום ושום מפריע. אלא שישב כל ימיו על התורה ועל העבודה. וכן, כאמור, הוא מונה את שמותיהם של כל בניו ובנותיו, ומבקש עליהם בתפלה הבוקעת הישר מן הלב.

מי שעוקב אחר ה”מסלול הלילי” של האבא הזה, דרך שטיפת הרצפה ו”שטיפת” הסדור, גבין את סוד ההצלחה הגדולה של ילדיו.

(אור דניאל)